

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת כי תצא | גיליון 41 | ט' אלול תשפ"ג

סעודה ראשונה

"כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שביו" ברגע שהאדם קיבל עליו עול תורה כבר התחיל לנצח את היצר הרע

חשבנו לומר בפרשת השבוע, התורה הקדושה אומרת לנו "כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שביו" אומרים רבותינו הקדושים רק תתחזק ותצא למלחמה, התורה לא אומרת איך תנצח אבל רק תצא למלחמה וכבר תהיה לך סיעתא דשמייא איך לנצח. במלחמה רגילה אנשים הולכים ונלחמים, פעמים מנצחים ופעמים מפסידים אבל פה התורה אומרת "כי תצא למלחמה" האדם רק יאסוף את עצמו לצאת למלחמה וכבר ינצח.

כך גם במלחמת היצר, הנצחון של האדם מתחיל כבר מתי שהוא יוצא למלחמה עם היצר הרע. במלחמה רגילה נלחמים לפעמים שנה לפעמים שנתיים ולפעמים חודש, לפעמים מנצחים ולפעמים מפסידים. אבל פה התורה הקדושה אומרת ברגע שהאדם החליט לצאת למלחמה, פה כבר הנצחון שלו.

הזוהר הקדוש בפרשת השבוע אומר רבי שמעון פתח... כי תצא למלחמה על איביך דא איהו יצר הרע, דאנן צריכינן למיפק לקבליה במלין דאורייתא, ולקטרגא ליה, וכדין יתמסר בידא דבר נש. מדובר לא במלחמה רגילה של יהודי אלא במלחמה של יהודי נגד יצר הרע ואומר רבי שמעון בר יוחאי שלמלחמה הזו יוצאים על ידי התורה הקדושה. את היצר הרע מנצחים רק על ידי התורה הקדושה, בלי התורה אי אפשר לנצח את היצר הרע.

כל אדם שחושב שאת היצר הרע אפשר לנצח על ידי כל מיני דרכים או אדם שחושב שעם השכל יגיע להבנה ולהשגה ואיתה יוכל לנצח את היצר הרע, טועה טעות חמורה, את היצר הרע מנצחים רק על ידי התורה הקדושה כשהאדם יושב ולומד תורה. לא משנה מה לומד, הלכה גמרא או משנה, ברגע שהאדם החליט לצאת למלחמה ולקבל עליו עול תורה ועבודת השם לשבת ולעמול בתורה, יש לו כוח כבר לנצח את היצר הרע.

האדם צריך לעשות צעד ראשון להתקרב לקב"ה ורק אז הקב"ה יקרב אותו

נמצאים בחודש אלול חודש הרחמים והסליחות והאדם צריך לדעת שהוא צריך ראשון להתקרב לקב"ה. מי שחושב שלבד תבוא לו רוח השם ולבד הוא יהיה צדיק וחסיד ופתאום הקב"ה יבוא אליו ויתן לו סיעתא דשמייא זה לא כך, אומר המדרש (שהש"ר ה, ב) פתחו לי פתח אחד של תשובה כחדה של

מחט, ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרונות נכנסות בו האדם צריך להתחיל להתקרב לקב"ה, כמו גם ראשי תיבות של אלול"ל "אני לי'ודי ו'ודי ליי" (שה"ש ו, ג) קודם כל אני לדודי שהאדם יתקרב, אחרי שהוא מתקרב לדודי לי שהקב"ה יתקרב אליו.

וכך ידוע מה שהגמרא מספרת (סנהדרין קב). על ירבעם בן נבט שהיה אחד המלכים הגדולים שחטא והחטיא את כל עם ישראל והקב"ה אמר לו חזור בך ואני ואתה ובן ישי נטייל בנן עדן, אמר לו מי בראש? בן ישי בראש, אי הכי לא בעינא. ירבעם בן נבט היה רשע גדול אבל עם נשמה גבוהה ביותר, עד שחז"ל אומרים שכל חכמי דורו היו בפניו כעשב השדה והקב"ה אומר לירבעם שיחזור בתשובה, אבל ירבעם אמר לקב"ה שקשה לו ראשון להתחיל ואמר לקב"ה שיקרב אותו ראשון ולא שהוא יצטרך להתקרב ראשון, אבל הקב"ה אמר לו לא.

שאל ירבעם בן נבט את הקב"ה מתי שדוד המלך חזר בתשובה, האם הוא חזר ראשון או שאתה הקב"ה קירבת אותו? אמר לו הקב"ה בן ישי בראש, דוד המלך הוא הראשון שחזר בתשובה ואז הוא קיבל ממני סיעתא דשמייא, אמר ירבעם בן נבט אם הוא בראש אני לא יכול להיות ראשון להתקרב בתשובה.

לפעמים אדם רוצה לחזור בתשובה, אבל הוא אומר קודם שהקב"ה יתן לי סיעתא דשמייא ואח"כ אני אחזור בתשובה, אבל אדם צריך לדעת שאם הוא לא פותח את הפתח, אם אין אני לדודי שהאדם מתחיל, אין דודי לי שהקב"ה נותן לו. הקב"ה מחכה שהאדם יהיה הראשון ואחרי שהוא הראשון, אז הקב"ה נותן לו את הסיעתא דשמייא.

מי שחושב שהקב"ה יתן לו הצלחה בלי שהוא יתחיל, הקב"ה לא יתן לו. האדם צריך הוא להתחיל ואז הקב"ה יתן לו את הסיעתא דשמייא. אז בחודש אלול מי שמחכה שהקב"ה ישפיע עליו שפע ממרום ויתן לו, שידע שאם הוא לא יתחיל, הקב"ה לא יתחיל. אם האדם לא פותח את הפתח הראשון, אז הקב"ה לא יתן לאדם את הסיעתא דשמייא.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ק

אדם מתי שהוא טועה, אדם מתי שהא עושה במזיד, אדם מתי שהוא משקר, לא משנה איפה ומתי וכמה, אם פגעת במישהו, המשקל שפגעת בו זה המשקל שאתה תיפגע. ולכן כמה שהאדם חושב שהוא יעשה ויתחכם ויפעל וישיג ויעשה כך ויעשה כך, הוא לא יודע שהוא מפסיד במקום אחר. תהיה תמים עם הקב"ה, תעשה את הדברים בתמימות. כמה שאתה חושב שאתה מתחכם, כמה שאתה חושב שאתה משיג ע"י שעשית עוד תחכים ועוד דבר, רק הפסדת במקום אחר. אולי אתה לא רואה באותו רגע את ההפסד, אבל כל אדם שעושה דבר לא טוב הוא הפסיד עולם ומלואו בצורה אחרת.

הרבה אנשים חושבים ברמאויות, בשקר, במניפולציות הם ישיגו הרבה דברים אבל הם טועים טעות חמורה, הם היו יכולים להשיג יותר מזה בדרך ישרה ובדרך הגונה ובדרך נכונה, והדרך שהם הולכים בה היא רק גורמת להם נזקים וחורבן, גם אם לא רואים אותו בהתחלה, אבל בסוף הם מבינים ורואים שזה נגרם להם נזק חמור ביותר במשקל שהם עשו וגרמו לאחרים.

בס"ד
העתירו בתפילה
ועוררו רחמי שמים
מרובים!
 רבי יאשיהו יוסף בן זרי שליט"א
 והן אל כביר לא ימאס תפילת רבים

"וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע"
התיקון לאדם שהוציא שם רע על התורה

אולי אפשר לבאר ולומר יסוד גדול בפרשת השבוע, אנחנו רואים אדם שהתחתן עם אשה והוציא שם רע על אשתו, התורה הקדושה אומרת "וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו" אותו אדם צריך לתת מאה כסף לאבא של אשתו והוא צריך לחיות עם אשתו עד עולם.

אומרים רבותינו הקדושים האשה זו התורה הקדושה, כמו שנאמר (דברים לג, ד) "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב" ואומרים חז"ל על זה (פסחים מט:): אל תקרי מורשה אלא מאורסה. אבי האשה זה הקב"ה שברא ויצר את התורה הקדושה.

על פי זה אפשר לבאר ולומר יסוד גדול, אדם שהיה לומד תורה או עוזר ותומך בתורה, ופתאום הוא מוציא שם רע על התורה ואומר אין לי פרנסה, הייתי עם התורה ולמדתי תורה, עזרתי בכסף לתורה ולישיבה ופתאום אין לי פרנסה ואין לי הצלחה, הוא מוציא שם רע על התורה שכביכול בגלל שעזר לתורה אין לו פרנסה ואין לו הצלחה, אז כביכול העונש של אותו אדם לעולם ועד שצריך ללמוד את התורה הקדושה ואסור לו לפרוש מהתורה הקדושה וגם עליו לתת מאה כסף לאבא של האשה שהוא הקב"ה, שהן אומרים רבותינו הקדושים מאה ברכות שתיקן דוד המלך שיקפיד כל יום.

אם כך, אדם שהיה לו קשר עם התורה, לומד בקביעות או היה אברך, תומך בתורה או עוזר לתורה ופתאום יש לו קושי בפרנסה והוא הולך ומאשים את התורה שכביכול בגללה יש לו קושי בפרנסה, התקנה שלו אם הוא רוצה לעשות תשובה להקפיד במאה ברכות בכל יום שהן המאה כסף שצריך לתת לאבי הנערה ולהיות דבק כל חייו בתורה הקדושה שזה התיקון שלו.

לכן גם אנחנו צריכים אם הייתה לנו תרעומת ח"ו על התורה הקדושה או על דבר של קדושה, להקפיד במאה ברכות ולנצח נצחים בכל כוחנו להיות משועבדים לתורה הקדושה.

אנא העתירו
בתפילות
 אנא מכולם הרבו תחינה ונקשה
 והתפללו בעד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף
 בן זהרי שליט"א

שניית הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב בעלי לומד בכולל, כלפי חוץ הוא מתנהג מאד יפה לכולם ובבית הוא מתנהג באגרסיביות עם הילדים ואני מאד בלחץ שח"ו הוא יפגע בהם, ואני לא רוצה להתגרש עם חמישה ילדים ואין לי כל כך עזרה מהמשפחה. מה אני אמורה לעשות? כבוד הרב אני ממש חוששת איך שהוא מתנהג עם הילדים.

תשובה:

קודם כל מה הפירוש אגרסיביות? אם ח"ו הוא אלים לילדים - זה לא טוב. אלימות לילדים זה דבר חמור ביותר, אנחנו חושבים שאסור להרים יד על ילד בשום פנים ואופן. דיבור - זה מה שצריך לעשות. אם זו אגרסיביות בידיים, זה חמור מאד. אם זה צעקות ודברים לא טובים - זה גם לנסות לדבר, לעשות את הכל לא להגיע ח"ו לנירושין, לעשות הכל בדרכי נועם, להחזיק כמו שצריך ולנסות בחוכמה איך להגיע בדרכים שידברו איתו, שיירגע, שיירגע, שיהיה בנוח, שיהיה בטוב.

התכלית של אברך זה ללמוד תורה והתכלית של התורה לעשות את הבן אדם בן אדם. וזו בושה, זה מבייש את התורה שאדם יושב ובמקום שהתורה מאזנת אותו ועושה אותו טוב ומשכחת אותו - הוא שלילי, זה לא דבר טוב. אבל תנסו צדיקה לשמור בכל ההכוח את הבית שיהיה בטוב.

"כי תצא למלחמה על איבך ונתנו ה' אליהך בידך"
אחת המלחמות של היצר הרע היא להפיל את האדם בפגם העינים
ושמירת הברית

והם אלפי מנשה" אומרים רבותינו הקדושים מתי שיוסף היה בארץ מצרים, כל בנות מצרים היו מנסות להחטיא את יוסף "בנות צעדה עלי שור" (בראשית מט, כב), יוסף הצדיק כשהיה הולך כל בנות מצרים היו קוראות לו וזרקות לו מתנות בכדי שישתכל עליהן וכך יחטא. אבל יוסף הצדיק שמר על עצמו בקדושה וטהרה ולא טימא את עצמו ואת עיניו, לכן זכה להגיע לדרגה של רבבות אפרים ואלפי מנשה ולא ירד מאלף לשמונה מאות כמו שירד דוד המלך. כך אומרת התורה הקדושה (תהלים צא, ז) "יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אלף לא יגש" אדם ששומר על ברית הקודש הוא זוכה שיפול מצידו אלף ורבבה מימינו.

הגמרא מספרת (נדרים נ:): על אדם שהלך לאיזה טבח וביקש שילמד אותו אלף סוגים של תבשילים והטבח הזה לימד אותו רק שמונה מאות. אותו אדם היה בצער שלא לימד אותו את כל האלף תבשילים והלך לרבי הקדוש ותבע את אותו טבח לדין תורה. רבי הקדוש אמר לו שהוא לא מבין באלף תבשילים אז איך הוא יכול לדון בדין תורה הזה. מפרשים רבותינו הקדושים שהעומק בסיפור הזה שאותו אדם היה צדיק גדול שביקש להגיע לדרגת האלף, הלך וביקש ללמוד את האלף יחודים וסודות להגיע לדרגה הגבוהה ביותר ואותו טבח לא לימד אותו את האלף ואז הלך לרבי הקדוש רבי יהודה הנשיא.

רבי הקדוש שהגמרא אומרת עליו (שבת קיח:): שמעולם לא הוריד את ידו מתחת לאבנטו והיה בקדושה וטהרה וברוממות הנפש גדולה, היה ענו ואמר שהסבא שלו דוד המלך לא הגיע לאלף ואם כך איך הוא יעמוד ויגיד שהוא כן יכול לדון על האלף, לכן אמר שהוא לא מבין בזה. אלף מסמל על הדרגה והמעלה הגבוהה ביותר של האדם ששומר על עצמו בקדושה וטהרה.

כך גם מתי שבני ישראל הלכו למלחמה במדיין, התורה אומרת (במדבר לא, ז-ה) "אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא. וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא" במלחמה נגד המדיינים שהייתה מלחמה קשה שהחטיאו את בני ישראל וטימאו אותם, הקב"ה אמר למשה רבנו שיבואו רק אנשים קדושים שלא חטאו בברית, שבכל מכה שמכים יכולים להרוג אלף, שיש להם כוח בייחודים של אלף ומי שאין לו את הכוח הזה אותו לא להביא למלחמה.

וניתן להביא גם ראייה מפרשת השבוע "כי יהיה לאיש בן סורר" לקחת את המילה סור ואת האות ר', שהאדם הזה סר ירד מהאות ר' האחרונה שהיא בנימטריא מאתיים. אדם שחטא באשת יפת תואר, ירד מהמאתיים ואין לו כבר את הדרגה של "האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פרו". זה הפירוש של בן סורר ומורה, האדם הזה עשה מה שהתורה אמרה אבל הוא ירד מהדרגה של המאתיים. וכמו שקרה לדוד המלך עם אבשלום שנולד מאשת יפת תואר ודוד המלך איבד את המעלה שיוכל לצאת למלחמה ולהכות אלף.

האדם צריך להקפיד בכל כוחו לשמור על ברית הקודש וח"ו אם פגם לעשות תשובה בכל כוחו, להיזהר כמה שיותר ולשמור על הילדים הקטנים מאז שהם קטנים שישמרו את הברית אצלם שמירה גדולה ביותר על ידי תפילה ובקשות מהקב"ה בשברון הלב, בתחנונים להתפלל לקב"ה שהילדים ילכו בדרך השם.

היום בעוונותינו הרבים שיש יצר הרע גדול והמלחמה קשה עם היצר הרע, אחד הדברים שאדם יכול רק בזכותם להינצל ולהציל את בני משפחתו זה רק על ידי תפילה לקב"ה שישמור את הילדים שלו, שלא יפגמו בעצמם וישארו בקדושה וטהרה, חוץ מכל ההשתדלות שהאדם צריך להשתדל בפרנסה שמביא לביתו שלא תהיה בה שום רב של גזל או כסף שלא מגיע לו, כי אז זה יפגום בנפש של הילדים והדבר ישפיע על החינוך והנפש של הילדים והם יגדלו עם פגם או קלקול. לכן האדם ירבה בתפילה וישתדל בכל מה שאפשר שהילדים יהיו בקדושה וטהרה ואז יזכה להגיע למקומות גבוהים וגדולים.

הימים האלה קדושים ביותר ורבותינו הקדושים דרשו על הימים האלה "דודי ירד לגנו לערוגות הבשם" (שה"ש ו, ב) הקב"ה יורד לגן שלו לעולם הזה והקב"ה קרוב לכל מי שקורא לו באמת. רבותינו הקדושים משלו את הימים האלה למלך שבכל השנה מי שרוצה לפגוש אותו ולדבר איתו אז יש סדר ותהליך שלם איך נפגשים ומדברים עם המלך.

אבל בימים האלה, המלך הקב"ה מסתובב וקרוב לכל אחד ואחד לכל אשר יקראהו באמת, כל אשר יקרא באמת הקב"ה קרוב אליו ונמצא לידו, האדם רק צריך לקרוא לקב"ה באמת מעומק הלב וכבר יכול להשיג השגות גדולות ולהגיע לדרגות ומקומות גבוהים ביותר.

פרשת השבוע אומרת "כי תצא למלחמה על איבך" רבנו האר"י הקדוש מפרש ואומר שמדובר במלחמת היצר הרע שזו המלחמה הגדולה ביותר, האדם מהיום שנולד לעולם נמצא במלחמה מתמדת. כשהאדם הוא ילד קטן, אז יצר הרע בא לו בדברים הקטנים ומתי שהוא גדל הוא בא בדברים יותר גדולים וככל שהאדם גדל, כך המלחמה שלו עם היצר גדלה ומתעצמת, הגמרא אומרת (סוכה נב.) כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו.

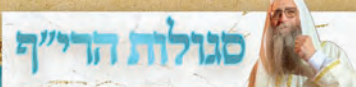
התורה אומרת לנו "ונתנו ה' אליהך בידך" הקב"ה עוזר לאדם שיצליח להכניע את היצר הרע. ואז התורה ממשיכה בפרשת השבוע ומספרת על העניין של אשת יפת תואר ובן סורר ומורה. צריך לדעת יסוד גדול שאחת המלחמות הקשות של האדם בחיים היא לא לטמא את העיניים ולא ח"ו לחטוא בברית הקודש. אדם שחוטא בברית הקודש העניין איתו קשה ביותר והתיקון שלו גם קשה ביותר.

ידוע שיש בשמיים חמישים שערים, שערי אורה שערי ברכה, שערי הצלחה שערי ישועה ועוד, לכל שער יש מפתח לפתוח אותו. אדם שעובד על עצמו בעניין מסויים יש לו את המפתח לשער של העניין המסויים הזה. מי שיש לו את מידת היסוד ושולט עליה, לא חטא בברית הקודש יש לו מפתח אחד שפותח את כל השערים כולם. לכל שער צריך את המפתח שלו כמו בניין עם מספר דירות, לכל דירה יש את המפתח שלה כך לכל שער יש את המפתח שלו, אדם שעבד על עצמו להצלחה אז המפתח של שערי הצלחה אצלו וכך כל השערים.

אבל אדם שעובד על ברית הקודש יש לו את מפתח שפותח את כל השערים כולם. לכן היו צדיקים שהיו אומרים עליהם שהם "נודעים בשערים" שיש להם את כל המפתחות לפתוח את כל השערים ואלה אותם צדיקים ששומרים את ברית הקודש ולא חוטאים, יש להם את כל המפתחות לכל השערים כולם.

וכך מובא "האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פרו" (שה"ש ח, יב) אומרים רבותינו הקדושים דוד המלך מתי שהיה יוצא למלחמה, בכל מכה שהכה היה הורג שמונה מאות אויבים. ודוד המלך היה מצטער צער גדול למה הוא לא הורג אלף אויבים ורק שמונה מאות כי התורה אומרת (דברים לב, ל) "איכה ירדף אֶחָד אֶלֶף". ענו לו מהשמיים בגלל המעשה של אוריה החתי שרדף אותו כל חייו, ירדו מדוד המלך מאתיים שיוכל להרוג רק שמונה מאות. אפילו שדוד עשה תשובה, הוא איבד את הכוח שבכל מכה יכל להרוג אלף, כי להשיג אלף יכול רק אדם שאף פעם לא פגם בברית הקודש. אדם ששומר על ברית הקודש בקדושה וטהרה מאז שהוא תינוק ולא פוגם בברית, המעלה שלו גדולה ביותר.

ורואים גם מה שהתורה אומרת על יוסף הצדיק (דברים לג, ז) "בכור שורו הָדָר לִּי וְקָרְנִי וְרֵאִים קָרְנֵי בָהֶם עֵמִים יִגַּח וְיָדוּ אֶפְסֵי אָרְץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם

רבי צדוק הכהן מלובלין אומר, מתי שיש לאדם בעיה וצרה ואדם רואה את הבעיה ורואה את הצרה והוא לוקח את הצרה ומפרש אותה בתור דבר טוב ולוקח אותה בתור דבר טוב, הוא ממתק אותה והופך אותה לישועה. אדם אין לו פרנסה והוא הולך ואומר, טוב, אין לי פרנסה כי זה טוב, כי אם היה לי פרנסה היה קורה כך וכך, אז זה טוב שאין לי פרנסה. ברגע שהוא ממתק אותה לדבר טוב - נפתרת לו הצרה, כי גם השטן אין לו יותר מה להפריע לו באותה צרה, הוא מיתק את זה. אדם אין לו ילדים, הוא אומר, אין לו ילדים, אם היה לו ילדים זה היה ילד חולה, יותר טוב שכך וכך, אולי כך, אולי כך - הוא ממתק את זה.

את הצרה שיש לך תהפוך אותה לטוב, אתה ממתק את הכל.

רבי משה אהרון פינטו

מסופר על הסבא הקדוש, רבי משה אהרון פינטו, שהיום ההילולה שלו, זכותו תגן בעד כולנו שנזכה לישועה ולהצלחה גדולה, שידוע שהוא לא היה שומע טוב באוזניים שלו.

באחד הימים בא לבית הכנסת שלו איזה אדם וביקש לדרוש, רב שביקש לדבר. הוא התחיל לדבר והוא לא היה תלמיד חכם, לא כ"כ הבינו מה הוא מדבר, לא אמר דברים של גאונות וחוכמה גדולה. ורבי משה אהרון פינטו היה יושב ומחייך ומסתכל עליו ונראה שהוא נהנה מכל מילה, והיו שם עוד תלמידי חכמים שפתחו ספר ולא רצו אפילו לשמוע מה אותו אדם מדבר, ראו שזה אולי אפילו ביטול זמן.

בסוף שהוא דיבר, בא אחד התלמידי חכמים לרבי משה ואמר לו, הרב ישב וחיך וכביכול הראה שהוא שומע, מה שמעת? אתה לא שומע באוזן. אמר לו רבי משה, אני לא שומע אבל עשיתי לו נחת שהוא חשב שאני מבין וזה עשה לו שמחה בלב, אתה הרגת אותו בזה שפתחת ספר וביזת אותו. גם אם הוא לא תלמיד חכם והוא דיבר, למה היית צריך לבייש אותו? אז זה שחייכתי והראיתי לו שאני מבין מה שהוא אומר, איזה נחת עשיתי לו בלב. יהודי צריך לחשוב ולדעת איך החבר שלו מרגיש, איך החבר שלו לוקח ללב ונפגע מדבר שאדם לא יודע איך להתנהג ואיך אדם פוגע בשני. צריך להיזהר בבין אדם לחברו והירות גדולה ביותר.

רבי צדוק הכהן מלובלין.

אדם צריך להתנהג בלי לעשות דברים מעל הטבע או ללחוץ דברים שהם מחוץ לקו שצריך לעשות אותם.

וכך אולי אפשר לספר מעשה שיש בו מוסר גדול, מסופר בעיר אחת בפולין שהיה כפר שהיה על הר גבוה ובכפר הזה היה רוחות גדולות ביותר, היה רוחות קשות. הלכו אנשי הכפר ואמרו, נשלח לרבי צדוק הכהן מלובלין שיתפלל עלינו שתפסיק הרוח הזאת, הרוח הזאת מזיקה לכולם. מה עשו האנשים, לקחו את השוחט של הכפר, את המוהל של הכפר, את החזן של הכפר, זה היה כפר של אנשים תמימים, שלחו אותם לבית של רבי צדוק הכהן מלובלין שיתפלל שתפסיק להיות רוח חזקה.

הלכו בדרך, מתי שהגיעו לבית מדרש של רבי צדוק הכהן מלובלין בכניסה מצאו את אחד התלמידים הגדולים שהיה צדיק יסוד עולם, קראו לו רב נפתלי מרופשיץ, הוא כתב ספר קדוש שקוראים לספר "זרע קודש", הוא היה קדוש עליון. שאל אותם רב נפתלי מרופשיץ, מה באתם לפה, מה אתם עושים פה. אמרו לו, באנו לפה בכדי לבקש מהרב מלובלין שתפסיק הרוח שיש לנו בעיר, באנו לבקש שהרוח תפסיק. אמר להם, אל תטריחו את הרב, להטריח את הרב להתפלל שהרוח תפסיק, אל תטריחו את הרב. מה עשה הרב מרופשיץ, עמד והתפלל להקב"ה שהרוח תפסיק.

חזרו לעיר, לא הייתה יותר רוח, הפסיקה הרוח. הגיע עוד פעם חורף, לא הייתה רוח, מסופר שהתחיל לרדת גשם חזק ביותר, לא הייתה רוח שתזיז את העננים, לא הייתה רוח שתזיז את הגשם, הגשם ירד עוד ששבר את כל הכפר, כל הכפר היה חולה.

רצו מהר לרב מלובלין ואמרו, רבי תתפלל עלינו מהר שתחזור הרוח. שאל אותם הרב, איפה הרוח. אמרו לו, באנו לפה ואחד התלמידים התפלל שתפסיק הרוח. שאל אותם הרב מלובלין, מי זה התלמיד, תתארו לנו איך הוא נראה. הוא הבין שזה רב נפתלי מרופשיץ. הוא קרא לו ואמר לו, מיד תתפלל שהרוח תחזור. לא עושים דברים נגד הקב"ה, מה שהקב"ה עושה מקבלים, מה שהקב"ה עושה, הולכים בקו שהקב"ה יסד אותו, לא עושים דברים כנגד הטבע, לא עושים דברים כנגד מה שהקב"ה עשה בעולם.

וכך גם מסופר סיפור מחרוזת, סיפור קשה ביותר. מסופר רב צבי הירש מרי" מנוב שהיה קדוש עליון, שהיה אצלו מסתובב בבית, בבית מדרש, ה"דברי חיים" מצאנו, מתי שהדברי חיים מצאנו עוד היה צעיר. יום אחד בא אדם

לרב מרימנוב ואמר לו, רבי אשתי חולה, היא בהריון והרופאים אומרים אם היא לא תלד תוך שעה, היא והתינוק ימותו, רבי תתפלל שתהיה ישועה. אמר לו הרב מרימנוב, אם נתן לי עשרה מטבעות של זהב אני אתפלל שאשתך תלד מהר. אמר לו אותו אדם, רבי אני עני גדול, אין לי כסף, עשרה מטבעות אין לי, כל מה שיש לי זה שני מטבעות, איך אני אביא לך עשרה מטבעות. אמר לו הרב מרימנוב, כמה עולה הבית שיש לך. אמר, הבית לא שלי. אמר, כמה עולה ההיטאים, כמה עולה הבגדים, כמה עולה התכשיטים של כל המשפחה. הוא אמר, הכל ביחד אולי עשרה מטבעות של זהב. אמר לו הרב מרימנוב, תלך מהר תמכור ותביא לי את הכל.

אותו אדם היה מזועזע, דברי חיים מצאנו שהיה עוד צעיר שעמד ליד אמר, זו אכזריות גדולה, מה זה. קרא לאותו אדם ואמר לו, תשמע, גם לי יש זכות אבות גדולה, אני צעיר, אבל גם לי יש זכות אבות. אני אעמוד בצד ואני אתפלל, אם תוך עשרים דקות אשתך תלד, אז אתה לא צריך להביא לו עשרה זהובים. אם בעשרים דקות תראה שהיא לא ילדה, תארגן את זה ומהר תביא לו שתהיה לך ישועה.

אותו אדם רץ, הדברי חיים מצאנו עמד והיה מתפלל ובוכה. אחרי עשרים דקות הוא אמר, רבי תדע האשה ילדה בשלום. הדברי חיים מצאנו היה שמח, הוא אמר, הנה, הצלתי אותך, יש לו עשרה מטבעות של זהב וגם הילד יש לו אותו.

הדברי חיים מצאנו כותב בספר שלו, שכל חייו הוא היה בוכה ובצער גדול ועושה תשובה על מה, אחרי כמה שבועות אותה אשה ואותו תינוק חלו ומתו מן העולם. אמר הדברי חיים מצאנו, התערבתי בדבר שהיה אסור לי להתערב. אומר הדברי חיים מצאנו אותו צדיק, הרב מרימנוב מה שראה שהוא צריך לעשות הוא עשה. הדברי חיים מצאנו אמר, אני חשבתי שאני חכם והתערבתי בדבר של קדוש ואולי יש לי ביד שלי את הדם של אותה אשה ושל אותו ילד.

אדם אסור לו ללכת כנגד דבר שהקב"ה עושה, מה שהקב"ה עושה, האדם צריך לקבל באהבה, מה שהקב"ה עושה האדם צריך לקבל בשמחה ואהבה ולא להיכנס בדברים כנגד הקב"ה. קשה לך, תעשה השתדלות בדרך טבע, אל תעשה דברים מעל הטבע. יש לך בעיה, תעשה בדרך הטבע, אל תעשה דברים מעל הטבע, אסור, אסור לעשות דברים כנגד הקו שהקב"ה נותן.

כתקנת האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א

ספר דברים

לחיילי צה"ל לשמירה ולהצלחה

ספר דברים

ישראל